

L' IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES DE VARIES SOCIETATS DE MALLORQUINS.

A Palma, cada número.....	0'05	cèn. pta.
A domicili. Es trimestre.....	0'65	»
Un any.....	2'60	»
Per dotzenes.....	0'45	»
Núm. a'trassats des 2.º tom...	0'06	»
Id. id. des 1.º tom...	0'07	»

SONARÀ CADA DISSAPTE COM HA SONAT FINS ARA
SI TÉ VENT Á SA FLAUTA.

ADMINISTRACIÓ: CADENA DE CORT, N.º 11.

Fòra Palma. Dins Mallorca.....	3 mesos....	0'85
1 any.....	3'25	
Dins Espanya.....	3 mesos....	1'00
1 any.....	3'50	
A Ultramar y s'Estrangè.....	3 mesos....	1'50
1 any.....	5'00	

LA SÈU PLENA D'ÒUS.

Derrera ets articlets publicats à n'es números 204, 208, 211 y 214, titolats *Xauza*, *¡Eureka!* *Els Bandetjats* y *Dessequilibris*, prendrèm un'altre escarada afegintnhi uns quants més, comensant per aquest, que pareix un cuento, y es ben vè; tan cert, que, de segü més de la mitat d'els qui l'alletgeixcan, ne podrán doná testimoní, y s'altre mitat, de pròp ó d'enfòra, deu havè rebut esquits.

¡La Sèu plena d'òus! ¡Mirau que n'hi hauria molts; y de nials, no dignèm!

A n'aquesta idèa mos ha duyt sa feyna fèta demunt tal assunto, y aquest pensament mos ha fèt caure en sa molta qu'encara hey ha per fè: sens destapá cap magaña, sens posá fals testimoní demunt cap persona, y sens dí ni un mot que tothom no repeiteixca en públich cada pich que s'en parla, que sòl essè sovint: y còm tots s'en ocupan, bé podèm parlá nòltros de lo que tothom xèrra, sens amagarsèn.

A n'aquesta illa de Mallorca y à n'aquesta benaventurada ciutat de Palma, que còm sabeu es molt veynada de sa còsta d'Àfrica, que n'sa má casi la tocám, devegades s'embat de mitjorn ó xalòch mos arriba tèp; y axò pòt durmós de per allà un poquet de cert mal molt dificultós de curá: y es.... no sabèm quin nòm acabat en *itis* li donarian es metges, que son entèsos en la matèria: si nòltros l'hey haguessem de posá li diríam *golafraritis*, ó *chuparietitis*, ó un *omplitis butxaquititis*, y perque fós més hermós un *enteromaniopolitis*, per lo molt que s'assembla à *barbarietitis*, *pastaraditis*, ó *innocentitis*, creguent, còm es mòros creuen, amb so paradís de Mahoma, no pensant amb altre còsa, prenguent es sòl ó la fresca sens pensá en demá, y *qui dia passa any empeny*. Aquí també passen ó han passat dos doblés de lo mateix, sòls qu'aquí, molts, però moltíssims han somiat es còm fent pòca feyna, podrían engreixá bé es moix. Repetint allò de que carn fa carn, y pessetes pessetes, y qu'allà ahont més

n'hi ha més n'hi plòuen, no contents ni satisfets amb lo molt que se pensavan guañá amb papés forastés de fòra Mallorca, los pegá sa fúria de ferné aquí, per maneljarné més molt. Y comensaren uns, y seguiren altres, y tothom corria pelantsè es colsos per essè des primés. Y ja tenim ses caixòtes, que foren còm sa caixa de *Pandora*, que quant es mal aconsayat *Epimetheo* la volgué tancá, sòls dedins hey quedá... s'esperansa.

Allò va essè es *delirium tremens* de s'inteligència bursátil: de còp y respòsta tothom s'axecá homo de negòcis de *bolsa*: tots se tenían per més rebents y llests qu'una llebra; y qualsevòl d'ells en pegá uyada à un telégrama, 'par que tengués tots ets economistes, banqués, ministres, governadós de banchs, y govèrns, devall es nàs. ¡Allò dava goitx, veure comprá y vendre accions, tot los era bona prèsa, sentí à tota hora parlá de mils y milles, y atravessá millons! Tothom torná gent gròssa, homos de qui fa fè, tot era pegá colsades y dú es cap alt. El mon pareixia girat demunt devall; y còm deya s'hermitá Bartomeu, «à n'aquest mon tot consisteix amb so girá;» la còsa fé un giro, sa girada fonch de bònveres, y s'engrunada de piñòl vermey: y tot allò va essè còm un de aquells malalts qu'esclata en poys; y més poys entrats en costura no s'en eran vists tants may.

No parlèm d'aquella primera societat, qu'à n'es poch temps de creada, y quant manco se porían pensá que succehís, pará dins ses gañes d'un peix més gròs: però va essè còm es *Casino Palmesano*, que va neixe, visqué y mori deixant llevó *casinera* per dins Ciutat, viles, llogarets, arravals y redòls de cases... ahont de tot hey pòt faltá, però no un *casino*, cinch ó vint. Axí aquella deixá llevó *societara*.

No parlèm de ses societats que tenen per objecte de sa sèua creació un negòci ó altre, còm son un gazómetro, teixits, fé farina, uns vapors, un camí de ferro, esperit de ví, refinacions, còm tenim, y còm encara en faltan per fé moltes còses que se podrían y s'haurían de fé. Societats fundades demunt es trabay positiu

per creá certs objectes, millorarné d'altres, y esplotarné unes quantes.... per tot axò, tirau avant: però, no es aquí que li pica.

Parlèm de ses qu'es diuen de pur crèdit ó de banca; d'aquestes no més, y que també s'havía promès fé amb elles moltes còses bones, arribant à tenirné quatre ó cinch en *juego*, y al cap y à la fi fèren, lo qu'han fèt, lo que fan, y rès pús: y quant una bastava, y amb dues n'hi havia de sobra, s'en armàren un caramull: y hagué de vení la còsa à una fusió, ó confusió, perqu'es padás bastás, ja que no hey havia capelles per tants de Sants.

Perque poguen veure si es festé es blau, basta que vos poseu devant la vista es való de ses accions fètes, y que contempleu à sanch freda... ó calenta, si axí vos vé milló, lo que s'ha pagat per elles, segons es dividendos realisats, just no més que per aquestes cinch societats de crèdit: (erro de conta no fa pagament:) y vos trobareu en 130,000 accions, per les quals s'han pagat, p'es cap prim, 3.750,000 duros, ó sían 18.750,000 pessetes, ó per ferhó més gròs, 75.000,000 de reals de velló. ¡Germanets, axò son faves contades! just p'es sèu prèu; però si hey afagim ses *primes*, ó aumentis, hey podrèm posá un altre bòn grapat de millons, que casi en farán un centená, ó més.

Contau ademés, ses altres societats, ses grans fabriques establides y que fan feyna, es camí de ferro, es grans vapors que tenim navegant, que tot val moltíssim, y de segü deu arribá à un'altre centená de millons, y per ventura passò. Afegiu à tot aquest cabal, es valors de fòra Mallorca, papé de s'estat, colonials, ferro-carrils, emprèstits, canals, salines, istmes de Suez y Panamá, y deu, ó vint, ó trenta més empirrèumes d'aquests, y es conta ja no es pòt fé ni per calco aprocsimat.

¡Mirau que la còsa heu es faresta de tot! perqu'hem de tení en conta, que gran part d'aquests millons prengueren sa volada llarga, y serán ben mals de fé torná vení. Molt de such de verema s'ha de fé, moltes gotes d'òli han de suá ets

esportins devall ses bigues y prenes, moltes grapades de metles s'han de replegá, molts de sachos de garròves acaràmulats, y molt de pòrchs grassos y magres han de prendre vapor per fè sa suma de doblés, que per nòltros es estat còm que durlós à tira à miljan canal.

Es provèrbis vénen darrera s' Evan-gèli, axí es que podèm dí, «derrera es mòrt vénen ses antòrxes,» y d'aquella pols n'havia de resultá aquest fanch, y els qui s'en reyan pegàren dins s'enca-lladó, y els qui heu veyan vení, vulgues no vulgues, estiragassats p' els altres han llenegat, y tots se tròban encallats, y esquitant à tothòm: perque, qui més, qui manco, per fè un duro ha de bes-quetjá quatre pessetes y mitja: y per fè una unsa d'òr sempre hey sòlen faltá una quinzena de duros de plata.

¡Bòna pastarada hem fèta! y deym hem fèta perque tots hem ajudat à fè es bròu clá, y hem d'ajudá à portá la creu: y qui se riu d'altri se pòt mirá es séu gèp, y no cerquèm busques dins ets uys des qui mos estàn devant, quant dins es nòltros hey ha bigues; y no hey val allò de dí «qui l'ha fèta que l'engrons» perque còm tots l'hem fèta, qui més, qui manco, tots l'hem d'engronsá. ¡Y sabeu que son de mals d'engronsá dos ó trescents millons, que no se ténen! Tenguentlós, es més bò de fè, qualsevòl s'hi pòt comprometre; per part nòstra en responèm, y pòren fè sa pròva. ¡Y sabeu que n'hi fan de falta dins aquest trosset de tèrra de s'illa de Mallorca!

No diguèm rès des mils y mils de duros que surten cad' any per contribu-cions, patents, aduanes, redencions, y consums, timbres, papé sellat, registres, loteria, sal, y drets... y tòrts, dirèctes, indirèctes, per devant, per derrera y de costat, no'm parlèm d'axò: encara que'n tornan uns quants d'aquests, ¡ja's de rahó! s'en van, y passen còm òli per dins calçada de marès. Axò de dí que dins qualque caixa d'aquestes societats de crèdit, hey ha unes quantes taleques ben guardades en fondo, es còm que tení uns òrgues à Menorca; axò se guar-da per dí de mòrt gròs, ó de cruxits; axò de dí que s'en tenen molts en válo de material en fàbriques, y maquinaria, y gènero, dí de venta, es còm es flochs y banderetes que pòsan ses modistes, que'n havè passat es portal, ó duyt un pich no val tres tresetes: es una còsa per l'estil. ¡Creyshó! còp de bombo, y fòra temps.

Tenim aquesta pastarada fèta, còm si tenguessem *La Sèu plèna d'òus*.

¡Si ley tenguessem plena d'òus, qual-que còsa tendríam!

Moltes vegades haureu dit axò, de tení *La Sèu plèna d'òus*: però es segú que cap pich heu fèt un pensament de quants n'hi cabrian, y de quant valdrian. Ydd, escoltau aqueix calco, poch sá poch llá, perque just y cabal es mal de fè: y qui no heu creu que vaja à midarhó.

Diuen que dins La Sèu hey caben 17,000 ànimes, parlèm bé, perqu'axò d'ànimes el qui les manetja deu podernè posá tants de mils còm vulga dins una capsa de mistos; nòltros no sabèm midá y cubicá ànimes.... amb axò hey ha un poch de confusió, perque sempre sentím à dí qu'un té s'ànima gran, un altre la té petita, un la té freda, qu'un altre la té de pèga.... y fins y tot de carabassa. Devant axò que diuen, nòltros no mos hi aficám.

Diguèm 17,000 persones; però tam-poch está ben dit, perque tantes mils persones, que tals sian, son ben males de replegá à un caramull, tant aquí còm à fòra Mallorca, perque, ¿quí es es gua-po que les tria, y les classifica còm de bona lley sense dursèn es perboch de trobarsè amb devés setze mil cinchcen-tes falses, passades per maya?

Diguèm, ydd, 17,000, mascles ó fa-melles, just à un sostre, es dí, un al costat de s'altre: cubicat un homo re-gulá, vajan prims per grassos, ompliría bé un còvo de cabuda de 50 dotzenes d'òus: y tendrèm 850,000 dotzenes: fas-sèm conta redó y surt à 600 òus per cada un: multiplicats aquests p'es 17 mil, mos donará 10.200,000. Per s'al-sada de sa nau des mitx, des costats, capella real, capelles, y demés, bé hey porèm posá 70 sostres de gent ó de còvos un demunt s'altre; y multiplicats per setanta, es millons aquells, tendríam p'es cap prim 714.000,000 d'òus. Una comprobació detallada fèta per pams, mos ne dona pròp de 800 millons. Po-semlós no més à mitx real, ó sia à cinch cèntims cada un, y mos resultaria sa quantitat d'unis 400 millons de reals. ¡Qui vulga, que trèga es conta!

¡Ja mos podríam aconsolá, amb aques-ta quantitat de sa pastarada qu'hem fèta amb ses societats de crèdit, y males ju-gades, y locures, y beneytures!

Però lo trist es, que ni axò tením, maldament diguèm cada dí que tením *La Sèu plèna d'òus*: y lo que no té con-sòl es, qu'axò heu comensàren un re-plech d'homos que passavan per essè es caps més clás y estil-lats que teníam, uns homos que se deyan llests y cor-rents, que ni triats de cap de brot, re-putacions de primeres inteligències que se feyan superá còm ses auzines més altes y ramudes per demunt ses estèpes y arxalagues....

Aquests foren es qui posàren es llevat per fè sa pastarada, aquests es qui váren feña, y fèren llesques, y tant l'esgarra-ren, que si no heu fèran apòsta, pareix fèt en dret señy, perque se posàren *al frente* per manetjarhó, y fèts amos de ses metles no amollàren; y una de dues, dit à mòdo de dilema, ó no sabían qu'es pescavan y pensàren amb sos pèus, ó eran molt curts de gambals; ó en sabían molt y eran molt llarchs, y volíam tení sa pélla p'es mánech: pòren triá lo que vulgan, ó molt curts, ó molt llarchs:

axò no va per nòltros, perque no som ni una còsa, ni s'altre d'aqueixes; si acás serèm d'ets acursats, ó d'ets allargats; y tant mos es prendre amb sa má dreta còm amb s'esquèrra, perque no estre-ñerèm rès, ni amb una ni altre.

Y basta axò per aquest article, perque hem de deixá qualque còsa per altres: la còsa dona molt de sí, tant, que si tenguessem una pastarada tan gròssa còm s'assunto de que tractám y es pá s'agontás fresch y sense florirsè, no passariam cap mica d'ànsia de qu'es blat anás cá.

TÒNI TRÒ.

CONTESTACIÓ

À SA MÈUA MOLT ESTIMADA AMIGA

UNA FLORETA.

Des que sé, tèndra Floreta,
Que 'l còr tens tan angoixat;
Sòls desitx, ma bona amiga,
Els téus mals remedià.

Ara, jò, per consolarte,
Per axugar el téu plant,
Te contaré mes desditxes,
Per millor dí, una part;

Perque per contarles totes
Sería un may acabá:
Segú que te cansaria
Causantè axí més pesars.

Y solament es per dirte
Que 'l còr també tènch nafrat;
Y perque vejent mas penes
Tal vòlta et consolará.

Jò també som orfaneta
Puis mon-pare 'm va deixá
Qu'apenes un any tenia;
Son semblant no 'l recòrt já.

Sempre he viscut triste y sòla
Puis que no tènch cap germá,
Ni germanes, ni cosines,
Amb qui 'm puga agombolá.

Marc tènch; més ja's veyèta,
Y el còr sempre 'm té angoixat
Quant la veitx sempre atxacosa
Sens may poderla alegrá.

Jò em desvel tota aflijida;
La cuyd còm petit infant,
Pensant que si me faltava
Per mí en el mon, rès hey ha.

¡Mas amistats? ¡Ay, Floreta!
Em matan de desengaños:
Recòrt qu'un temps ne tenia
Que los creya ben leyls.

De còr creya m'estimavan;
Jò per ells haguera dat
Tòts es tresòrs que 'l mon guarda
Si méus haguessen estats.

Mes ¡ay! que leylals no m' eran
Puis que foren uns ingrats.
Còm esbart de còrbs carnívols
El méu còr han destrossat.

¡Veus còm triste y aflijida
També jò la vida pas,
Sens tení cap germaneta
Qu' alivíhi los méus pesars!

Tú'n tens, y molt que t'estiman,
Y amb elles bé pòts folgar
Sens temor que sían falses
Ses carícies que te fan.

Si 't veus un día malalta,
Si t'angoixan els treballs...
Es segü, tas germanetes,
Endoísiran els téus mals.

Y jò, triste y sens ventura,
A un llit, ¿qui me cuydarà?
¿Qui m' dirà una pregaria
Quant mos ulls se tancaràn?

Si demà, per més desgracia,
Ma mareta me faltàs....
Sòls pensarhi m' escarrufa.
¡Que Deu la 'm conserv molts d' anys!

UNA SEUVATGINA.

BONS CONSEYS.

Hey ha una partida de pipiòlis qu' ara
pujan y comènsan ja à tení un' ombra
de *bigotillo* demunt sa boca, que pretè-
nen essè sócios de L' IGNORANCIA, quant
ja sáben més que s' òli ranci y han cur-
sat ses escòles contraris à sa ignocència
fa molts d' anys.

Molts d' aquests estornells de primera
volada escriuen articles, ó poesíes, ó co-
verbos, ó xeremiades, p' es nòstro set-
manari; les pòsan dins un sobre, les en-
vian à sa Direcció, y ja 's pensan tení
La Sèu plèna d' òus, y havè tocat amb
un dit al Cèl, esperant amb impaciència
es veure sa sèua producció en lletres de
formatjada.

Se coneix qu' aquests bigarnius, que
abans d' hora han desamparat ses falde-
tes de sa mare, no estan ben enterats de
ses assignatures qu' han d' ignorà ó de
ses quatre regles qu' han de sèbre per fé
progressos dins ses escòles d' aquella so-
cietat. Per lo mateix volèm recordarles
perque s' esperit de ses séues costums,
y en conseqüència ses des séus escrits,
sían pròpis d' un verdaté ignorant de
quatre sòles; à fi de llevá feyna à n' es
Directó, que s' ha de gratà sa clòsca y
pegá amb so cap pe ses parets per ferlòs
s' obsèqui de corretgi ses séues produc-
cions porque pugan caminá totes sòles
y no quedá desayrades.

En primé lloch han d' ignorà lo que
son cartes de jugá; no han de sèbre dis-
tingí els òros des bastos, ni ses còpes
de ses espases, ni entendre lo que volen

dí aquella filera de paraules *escambri*,
tutte, *pareyes*, *trenta una*, *malilla*, *sèt*
y mitx, *solo*, *truch*, *retruch*, *casa*, *ma*,
palos, *arrastr*, *flò*, *à tots*, y d' altres que
no recordám, tan buydets de conta còm
ses que duym anomenades.

Tampoch han de sebre que son cartes
d' *amores*; ni còm les comènsan, ni còm
les acaban, ni demunt quin papè les
sòlen escriure.

No han de coneix tampoch es trajo
que duan, per essè més hermosos, aque-
lla partida de castes de papés de ses so-
cietats anònimes, maldement dugan es
bòn nòm de *bonos*; ni à quin tant per
cent están de *prima*, ó de coca, ses ac-
cions y ses obligacions de ses mateixes
societats, perqu' es sèbre aquesta cièn-
cia sòl costá bones culades.

Han d' ignorà també s' art de fé com-
pliments, sían de sa casta que sían; y
es de dí mentides desfressades de veri-
tats, y es de fé visites de les dotze à les
dues per demaná si tenen fret ó caló, ó
per dirlos si ha plogut ó nó, ó per con-
versá de quí hey havia en es Born ó à
n' es Teatro ó altres notícies que no pu-
jan un grell d' òu.

Han d' ignorà també es carrés y ses
cases ahont hey ha tavernes, ó cassinos,
ó altres passa-temps, que féren sa bossa
y sa salut, y sebre solament aquells edi-
fícis ahont pugan trobá remeys per ses
séues malalties de còs y d' ànima, ó
ahont hey haja un sòu que goñá, bé y
honradament.

Dins sa sèua petita biblioteca no hey
han de tení cap gramática parda, ni es
llibre de ses coranta fuyes, ni novèl-les;
sinó es llibre de s' esperiència y d' altres
acreditats.

Tampoch han de volè fé pròves per sí
mateixos sobre si es foch crema, ó si fa
mal s' aygordent derrera ses figues de
mòro, ni si amb ses taronges hey pòden
beure llet, y còses per l' estil. Val més
qu' aquests esperiments los fassan de-
munt es caps d' altri.

Tampoch han de volè coneix es co-
loms per sa pinta, ni sebre diferenciá es
clapats mongins des coués negres, ni
averiguá si son ó nó d' escampadissa, ni
si fan la barca.

En matèria de contes han d' ignorà
completament es sumá y multiplicá car-
retells y misses sagrades y altres herbes
que, sens essè tabach de pòta ó de pun-
tes, están sempre en boca des carretés y
gent ordinari; contentantsè en so apre-
ndre de contá tresetes ó menuts.

En quant à n' es ram de picapedré
may han de volè sèbre fé castells al
ayre. Los bastará sèbre fé ca-sèua.

Es sentiits, sobre tot, los han de tení
espavilats y han de mirá lluny per no
caure pròp y amb una mirada dissimú-
lada han d' esplugá tothom y coneix
de quin peu coixelja y de quin mal se
dòlen. Han de sèbre fé es sort à qui los
parli malament, oreyes de cònsul à qui
los proposará negòcis de ganancies se-

gures, y es sorbet à n' els qui los mal
aconsejarán ó los demanarán dòbles.

En quant à música han d' ignorá sa
celestial y es cantá sa palinodia.

Entre ses pòques còses qu' han de
aprendre bé, ses més interessants son
es padá, per si llenega ó se romp sa sòla
d' un vapor y cauen dins s' aygo qual-
que día; es muntá à cavall, per si vé una
hora qu' hajan de servi al Rey; y es tirá
una bona pedrada, amb una passetja
milló qu' amb so brás, per si los surt
un cá de bòu ó de Terranòva que no los
conega, ó altre animal ferós desfressat
d' auveya.

Han d' aprendre d' ensumá d' enfòra
lo que no los convé, per girá sa proa
des séu còs cap à un altre vent.

En quant à n' es Diccioniari de sa
llengo no han de volè sebre més parau-
les que ses profitoses y deixarsè de xi-
coleos y de flòs qu' allargan sa processó
y fan pèrdre es temps.

Quant ignorarán totes aquestes matè-
ries fins à n' es punt d' havè rebut des
públich moltes carabassès per no se-
brerlès; y quant haurán après aquells
petits rudiments de ses altres ciències
qu' hem consignat abans, llavò podrán
comensá per agafá sa ploma amb sa ma
dreta y prová de fé palos per publicá
dins L' IGNORANCIA, amb completa se-
guretat de que serán ben aplaudides ses
séues produccions.

PEP D' AUBEÑA.

VENJANSA.

À ***

¿Per que 't pòses tan vermeya
Quant mos trobám pit à pit?
¿Perqu' à s' altre part te gires
Quant te mir embadalit?

¡Ah! Ja 'u veítx; es que recòrdes
De quant me vares dí *si*.
Es no volerme coneix
Avuy, te fá empagahí.

Però 't promèt, per venjarme,
De lo que m' has fèt patí,
Que per tot allà ahont sies
Devant me tendrás à mí.

G. A.

XEREMIADES.

. Ja que s' Ajuntament no fa arretglá
es carré d' En Vilanova, que fassa al
ménos es favó de mudarli es nòm y po-
sarli es carré des Gats, porque tots ó
casi tots es que 'n passen, sòlen aná tot
es carré fent esses. Còm hem vist que
no 'l fa arretglá, hem pensat si heu feya
perqu' es metges y potecaris tenguesen

més que gofà, uns amb ses cames y pèus romputs, y ets altres amb despatxà pomada ximple, y altres còses que per ses torsudes de pèu los sòlen fé pagà.

Un senó de qui fa fé, que tot tirat de xistera, elevita cerrada y pantalons de *sipuch*, passà per un carré de dins Ciutat es día que digueren l'ofici de sa malograda Dòna Teresa Herreros; mos suplica fassèm present à n'el senó Batle, qu'un *degotíneu* d'un terrat el soyà des cap fins à n'es pèus.

Diu qu'aquell *liquid* feya oló de *céra* bañada.

Const qu'aquesta es sa primera amonestació.

Dues catalanes que passetjantse de botiga en botiga camviaven en bona moneda dobles falses que duyan, están à disposició des Jutge, gracies à sa bona voluntat des Comandant de Municipals.

Moltes gracies, señor Terrés, y en fassa port à n'es séus dependents que li han ajudat.

Perque vejeu que son molts els qui no sáben escriure gens es mallorquí, à continuació posám varios modèls d'ets escrits que reb sa redacció de L'IGNORANCIA firmats per pseudònims.

Molts d'ells reclaman una dotzena de lectures y una verdaté anàlisis matemàtica per sebre que vòlen di.

Y si no 'm creys, mirau aquest parey de mòstres:

Diimeche pasat seva soscy une grant breque é se palsa del Rastillo y va é de volla sel galde de bario torebent y vadi en nes Municipals quey i via vesgui des pega aquesta guent de pruiqui o mut o vall y contesta es Municipal ehal despe xars tú qui gocho men vachs à mi punto, tu eres Rafael y basta.

—Tomeu.
—quea pau.
—Conexes en jamet.
—Ah quell que a festejat cet viudes.
—Ne queteline de serreconade.
Ne bet des gas.
Ne qui menas.
Ne pestora de ses dues Cabres maltexes.

—fiet. pau en jaumet per dirte. la veritat. no sevol casa, en nose que tenga. es perement fet ho casas. en festetjave una. que tenia un altre éne morat y. es resultat el feien fe de vei y fiet ella li de ye que 'se quexave y el no eugre ye que en es. resul tat cuva toca en sos pèus.

—¿Tomeu?
—quetens
—Men recorde unal tre
—Y quenes

Ne francisca. que es una el lote vearde pero es ta ecomodade y tambe li vada cara bassa per eu bercog.

—ique te penses y ara en festeja una ques fedrina pero li falte saigo des bril que se milló pero ell se ne conorte etc

COVERBOS.

Un *quinto* plòrava à llàgrima viva; y acostantshí es sargent li preguntá:

—¿Que tens, homo; que plòres perque has caygut soldat?

—¿Cà, no senó! plòr no més es pensá sa pena que tendrá mu-mare quant rebrá sa noticia de que som General, perqu'ella volia que jò fós Bisbe.

—Aconsolet, homo, aconsolet. Jò no crech que li dones aquest disgust.

Un predicadó deya demunt sa tròna, qu'es matrimòni es s'estat milló de s'homo, à lo qu'un devòt contestá:

—¿Còm se coneix que 'l pare no es casat ni té sògra!

A una taverna que feya cantonada hey havia un lleterero qu'estava mitx à un carré y mitx à s'altre, y deya à una part:

Aquí se vende vino de Balde-
y girant cantló;

peñas à 2 reales botella.
volguent dí tot es lleterero:

Aquí se vende vino de Baldepeñas
à 2 reales botella.

Hey va aná un y volia fórt y no 't mògues, que li donassen es ví de balde y no volia comprá peñas.

Un senó més brut qu'el *rey-pòrch*, una vegada quant arribà à ca-séua, que tocá, sa criada que goytava à un finestró de dins s'entrada, li sortí amb aquestes:

—¿Que volia?

—Però, dòna, que ja no coneixes es téu senó.

—Perdon; però es méu senó no ha duyt may una camia tan neta còm sa séua.

Y tancá sa porta.

Llavò es senó prengué s'escala remugant:

—May més me torn mudá sa camia.

EXTREMS.

Per un emblanquinadó:—Emblanquiná à una paret donantli una *capa* mardileña.

Per un metge:—Tayá una *má* de papé.

Per un desesperat:—Darse mòrt penjanse d'una *còrda* geomètrica.

Per un mal intencionat:—Trèure ets *uys* de poll.

Per un general:—Fé ascendí à sargent es *cabo* Finisterre.

Per un cessant:—Aspirá à ocupá sa *plassa* de tòros.

Per un jardiné:—Regá ses *plantas* des pèus.

PORROS-FUYES.

SOLUCIONS Á LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—Un *hòmo* *deregades* no sàp lo *bò* que té

SEMBLANSES.—1. *En qu'hey ha Salas.*
2. *En qu'hey ha Elenes.*
3. *En que tenen pucs.*
4. *En que cantan molt.*

XARADA.....—*Sol-pa-ssé.*
CAVILACIÓ.....—*Puigdorfla.*
PREGUNTA.....—*Es pensament.*
FUGA.....—*Baday, no ment, ò sòn ò talent.*
ENDEVINAYA.—*Un plátano.*

GEROGLIFICH.

Bonao

S T A

SEMBLANSES.

1. ¿En que s'assemblan ets anells à ses ungles?
2. ¿Y es bastiments à n'es voltons?
3. ¿Y ses carabasses de Muro à ses Catedrals?
4. ¿Y es coloms à n'es jòchs de cartes?

*

XARADA

Ningú viu sens tení *prima*
Tant si es *hòmo* còm *dos dos*;
Duch *dos prima* en es calsons;
Y es es *tot* llinatge y vía.

EN PEPEP.

CAVILACIÓ.

ESTRASA

Compòndre amb aquestes lletres un llinatge.

PREGUNTA.

¿Quin es es such més lò de dins Ervissa, qu'es cercat amb molt d'afán per moltes parts d'Espana y de s'estrangó?

ECSEMÉ.

FUGA DE CONSONANTS.

.C..C..d C. .O.. .C.C. .C. a..O..C.

ENDEVINAYA.

Un llansòl
Tot apadassat
Y de guya
No es tocat.

A. F.

(Ses solucions dissapte qui vé si som vius.)